

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/106/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4211010127
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4211010127.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a členov senátu JUDr. Zity Matyóovej a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci proti obžalovanej H. X. (ďalej len „obžalovaná“) pre prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 písmeno Trestného zákona čiastočne v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 07.10.2013, sp. zn. 11T/35/2011, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 09.01.2014, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, d/ Trestného poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 odsek 3 Trestného poriadku s a

obžalovaná:

H. X., narodená XX.XX.XXXX v Y., trvale bytom
Y., B. č. XXX/XX,

podľa § 285 písmeno b/ Trestného poriadku spod obžaloby okresnej prokurátorky v Komárne z 11.03.2011, sp. zn. 1 Pv 770/09-18, pre skutok v nej právne posúdený ako pokus prečinu podvodu podľa § 14 odsek 1 k § 221 odsek 2 Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť na tom skutkovom základe, že:

po tom, čo sa dňa 17.09.2009 uskutočnilo valné zhromaždenie obchodnej spoločnosti ADOS - Pomocná ruka s.r.o., so sídlom Komárno, Rákócziho č. 3125/11, IČO: 44049218 (ďalej len ADOS), na ktorom druhá spoločníčka a konateľka ADOS I.. S. Y. H. oznámila obvinenej, že má byť odvolaná z funkcie konateľky spoločnosti a vylúčená ako spoločníčka a pozastavila jej dispozičné práva k bankovému účtu ADOS, obvinená za pomoci platobnej karty, ktorá u nej ostala, a nebola bankou včas zablokovaná, vybrala v dňoch 06.10.2009 až 12.10.2009 v Komárne cez bankomat z účtu ADOS číslo XXXXX-XXXXXXXXX vedeného v ČSOB a.s., pobočka Komárno celkom 1.130,- €, ďalej dňa 27.10.2009 doručila spoločnosti ADOS predžalobnú výzvu na zaplatenie ďalšej dlžnej čiastky 8.942,91 € do 3 dní od doručenia výzvy, ktorý nárok jej mal podľa tejto výzvy vzniknúť z titulu pôžičiek poskytnutých na základe zmlúv o pôžičke uzavretých medzi ADOS a obvinenou ako fyzickou osobou zo dňa 12.04.2008, ktorou údajne poskytla ADOS pôžičku 130.000,-Sk podľa čl. 3.1 zmluvy na dobu 9 mesiacov a podľa čl. 7.1 na dobu 1 mesiaca od poskytnutia poslednej čiastky pôžičky s úrokom 6% p.a. a zo dňa 07.01.2009, ktorou údajne poskytla ADOS pôžičku 5.869,-€ na dobu 1 mesiaca od poskytnutia poslednej čiastky pôžičky s úrokom 6 % p.a., pričom v skutočnosti k uzavretiu týchto zmlúv nedošlo, neboli vedené v účtovnej evidencii ADOS, neboli vyznačené ani pri podávaní daňových priznaní za roky 2008 a 2009, obvinená ich vyhotovila až po valnom zhromaždení zo 17.09.2010, opatrla ich pečiatkou ADOS, ktorá v čase ich údajného uzatvorenia neexistovala, v zmluve z 12.04.2008 uviedla sídlo spoločnosti, ktoré bolo využívané až od 10.07.2009, podpísala ich sama za obe zmluvné strany bez verifikácie podpisov, ktorý nárok spoločnosť následne neuznala a nevyplatila, pričom jeho uhradením hrozila firme ADOS škoda vo výške 8.942,91 €,

o s l o b o d z u j e , pretože skutok nie je trestným činom.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol bola obžalovaná uznaná vinnou zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

Dňa 27.10.2009 doručila spoločnosti ADOS predžalobnú výzvu na zaplatenie ďalšej dlžnej čiastky 8.942,91 eur do troch dní od doručenia výzvy, ktorý nárok jej mal podľa tejto výzvy vzniknúť z titulu pôžičiek poskytnutých na základe zmlúv o pôžičke uzavretých medzi ADOS a obvinenou ako fyzickou osobou zo dňa 12.04.2008, ktorou údajne poskytla ADOS pôžičku 130.000,--Sk podľa čl. 3.1 zmluvy na dobu 9 mesiacov a podľa čl. 7.1 na dobu 1 mesiaca od poskytnutia poslednej čiastky pôžičky s úrokom 6% p.a. a zo dňa 07.01.2009, ktorou údajne poskytla ADOS pôžičku 5.869,--eur na dobu 1 mesiaca od poskytnutia poslednej čiastky pôžičky s úrokom 5% p.a., pričom v skutočnosti k uzavretiu týchto zmlúv nedošlo, neboli vedené v účtovnej evidencii ADOS, neboli vyznačené ani pri podávaní daňových priznaní za roky 2008 a 2009, obvinená ich vyhotovila až po valnom zhromaždení zo 17.09.2010, opatrla ich pečiatkou ADOS, ktorá v čase ich údajného uzatvorenia neexistovala, v zmluve z 12.04.2008 uviedla sídlo spoločnosti, ktoré bolo využívané až do 10.07.2009, podpísala ich sama za obe zmluvné strany bez verifikácie podpisov, ktorý nárok spoločnosť následne neuznala a nevyplatila, pričom jeho uhradením hrozila firme ADOS škoda vo výške 8.942,91 €.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie obžalovaná, ktoré odôvodnila prostredníctvom svojho obhajcu, v ktorom uviedla, že rozsudok považuje za nesprávny a nedôvodný, pretože skutok, za ktorý bola obžalovaná uznaná vinnou, nie je trestným činom, pretože neboli naplnené jeho zákonné znaky ani po stránke objektívnej ani subjektívnej. Dokazovaním na hlavnom pojednávaní nebolo dostatočne preukázané, že sa skutočne takéhoto konania nedopustila. Obžalovaná nikoho neuviedla do omylu, v dôsledku jej konania ani nevznikla ani nemohla vzniknúť škoda. Preto navrhla, aby bola spod obžaloby oslobodená.

K odvolaniu obžalovanej sa vyjadrila aj okresná prokurátorka, v dôvodoch ktorého udáva, že z výsledkov vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaná z obavy možného obmedzenia majetkových práv v obchodnej spoločnosti, vykonala právne úkony, ktorými, aj keď motivovaná snahou získať späť dovtedy vložené prostriedky, uvádzala predmetnú právnickú osobu do omylu. Dané vyplýva z vykonaných dôkazov a najmä zo znaleckého posudku, podaných daňových priznaní a výsluchu svedkov. Napokon sa zaoberá úvahami, že majetok obchodnej spoločnosti nemožno stotožniť s majetkom jej konateľov alebo spoločníkov. Preto obžalovaná zasiahla do majetkových práv obchodnej spoločnosti a pokúsila sa ju uviesť do omylu. Preto navrhla, aby bolo odvolanie obžalovanej zamietnuté podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné.

Obhajca obžalovanej na verejnom zasadnutí zotrval na písomných dôvodoch odvolania a uviedol, že obžalovaná podala odvolanie aj napriek symbolickému trestu a to preto, že už 4 roky čelí osobným atakom a súdnym sporom a odsudzujúci rozsudok vďaka ľudským intrigám, jej môže spôsobiť problémy v zamestnaní ako sa tomu stalo aj v prípade neprávoplatného trestného rozkazu, ktorý sa ocitol v rukách vedenia nemocnice. Skutok, ako je popísaný v napadnutom rozsudku, nevykazuje znaky trestného činu, nakoľko v ňom absentuje, kde, kedy a ako mala obžalovaná uviesť poškodeného do omylu, pretože neobsahuje popis, kde, kedy a ako mali byť vykonštruované zmluvy použité. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a obžalovanú spod obžaloby oslobodiť.

Obžalovaná na verejnom zasadnutí uviedla, že firmu nepoškodila, ani nepodviedla, všetky peniaze dala do nej, v súčasnosti sa vrátila k povolaniu zdravotnej sestry a firma je v takom stave, že existuje len formálne, konateľ neexistuje, bývalá spoločníčka si založila novú neziskovú spoločnosť.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedla, že skutkový stav zistený súdom I. stupňa považuje za zistený správne a v dostatočnom rozsahu, dôkazy súd I. stupňa správne vyhodnotil a konanie obžalovanej aj správne právne kvalifikoval, trest považuje za zákonný a primeraný a preto navrhla odvolanie obžalovanej zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako i správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Po takto nariadenom postupe dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej je dôvodné, aj keď z iných dôvodov, než z akých sa zrušenia napadnutého rozsudku táto domáha.

Odvolací súd pri preskúmaní správnosti postupu prípravného konania z predloženého dôkazového materiálu zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti, dôležité pre trestné stíhanie, ktoré súd I. stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie. Pri vykonávaní dôkazov orgány činné v tomto konaní postupovali podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ako i ďalších ustanovení upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Súd I. stupňa však pri odôvodňovaní napadnutého rozsudku nedostatočne vyhodnotil zodpovedajúcimi právnymi úvahami naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty prečinu, z ktorého obžalovanú uznal vinnou.

Pokiaľ ide o odvolanie obžalovanej, aj krajský súd sa stotožňuje s úvahami súdu I. stupňa, že skutok sa stal, čo v konečnom dôsledku zodpovedá aj úvahám krajského súdu vyjadreným na piatej strane uznesenia zo dňa 15.03.2013, sp. zn. 4To/134/2012, pričom v tejto súvislosti krajský súd poukazuje na dôkazy uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku. Je však toho názoru, že konaním obžalovanej neboli naplnené všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zažalovaného prečinu.

Sám súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku konštatuje, že bolo preukázané vykonaným dokazovaním, že obžalovaná za účelom riadneho fungovania poškodenej spoločnosti do jej imania vložila „nemalé finančné prostriedky“, z vykonaného dokazovania je taktiež preukázané a navyše to konštatuje aj prokurátor vo svojom vyjadrení k podanému odvolaniu, že obžalovaná sa svojím konaním snažila zabezpečiť vrátenie vložených finančných prostriedkov. Aj krajský súd sa stotožňuje s úvahami súdu I. stupňa a prokurátora, že majetok spoločnosti nie je majetkom jej spoločníkov a už vôbec nie konateľov, aj keď v danom prípade išlo o totožné osoby. Pokiaľ ide o objektívnu stránku skutkovej podstaty zažalovaného trestného činu, v danom prípade sa nedá určiť, do akej miery záväzky vyplývajúce z tzv. fiktívnych zmlúv predložených obžalovanou, zodpovedali výške ňou právnickej osobe poskytnutých finančných prostriedkov a teda nedá sa určiť, či a v akej výške skutočne vznik škody, ktorá je obligatónnym znakom skutkovej podstaty zažalovaného prečinu, hrozil.

Pri trestnom čine podvodu je nevyhnutné, aby úmyselné konanie páchatel'a zahŕňalo aj spôsobenie škody na cudzom majetku. Nie je trestným činom podvodu, ak páchatel' síce koná ľstivo (uvádza do omylu) ako tomu bolo v prípade obžalovanej predložením tzv. fiktívnych zmlúv, avšak škoda ním nebola zamýšľaná, resp. vznikla náhodou. V tejto súvislosti preto krajský súd poukazuje aj na nenaplnenie subjektívnej stránky skutkovej podstaty zažalovaného prečinu. Aj keď motív páchatel'a pri naplnení znakov základnej skutkovej podstaty trestného činu je bezvýznamný, k naplneniu trestnej zodpovednosti za následok však nie je totiž dostatočné následok len spôsobiť, ale je nevyhnutné ho aj zaviniť. Úmyselným zavinením páchatel'a musia byť pokryté všetky znaky základnej skutkovej podstaty trestného činu podvodu, t.j. konanie (uviedenie iného do omylu), následok (škoda na cudzom majetku a obohatenie páchatel'a) ako aj príčinný vzťah medzi nimi. Ak nie je úmyselné zavinenie dané čo i len k jednému znaku základnej skutkovej podstaty prečinu podvodu, nemožno z neho vyvodiť trestnú zodpovednosť za spáchanie trestného činu podvodu. Práve úmyselné zavinenie obžalovanej, že svojím konaním chcela na cudzom majetku spôsobiť škodu a zároveň seba obohatiť, nie je vykonaným dokazovaním preukázané, t.j. nie je preukázané, že následok obžalovaná zaviniť. Ako na to už bolo aj krajským súdom poukázané, nie je možné konštatovať, že obžalovaná tým, že si svojím konaním snažila zabezpečiť návratnosť prostriedkov ňou zložených, úmyselne spôsobila škodu poškodenej spoločnosti. V konečnom dôsledku bola to práve konateľka a spoločníčka poškodenej spoločnosti I.. H., ktorá postupom v rozpore s Obchodným zákonníkom dosiahla zmeny v osobe konateľ'a a spoločníka poškodenej spoločnosti ako na to už poukázal krajský súd a v konečnom dôsledku by muselo dôjsť k vysporiadaniu obchodných podielov, pokiaľ by medzi spoločníkmi nedošlo k dohode o cene

obchodného podielu jedného zo spoločníkov (či už podľa účtovnej hodnoty majetku spoločnosti alebo vzájomnou dohodou spoločníkov), resp. návrhom na vylúčenie spoločníka a vyplatenie ceny obchodného podielu podľa postupov určených obchodným zákonníkom. Preto nie je možné konštatovať zavinenie obžalovanej vo vzťahu k spôsobeniu následku, t.j. k vzniku škody, keď druhým spoločníkom poškodenej spoločnosti bola práve obžalovaná a tieto okolnosti nemožno pri hodnotení zavinenia obžalovanej vo vzťahu k spôsobeniu následku, opomínať.

V neposlednom rade, vzhľadom na okolnosti prípadu, na ktoré poukázal krajský súd vo svojom ostatnom uznesení, pohnútku obžalovanej zabezpečiť si návratnosť vložených finančných prostriedkov, krajský súd bez ohľadu na nenaplnenie zákonných znakov zažalovaného prečinu konštatuje, že miera závažnosti konania obžalovanej je nepatrná (§10 odsek 2 Trestného zákona).

So zreteľom na uvedené, krajský súd rozhodol zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, d/ Trestného poriadku a podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku obžalovanú spod obžaloby podľa § 285 písmeno b/ Trestného poriadku oslobodil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.